

**ປະໂຍດ ປ.ຮ.ນ
ແປລ ມຄຣເປັນໄທ
ສອບ ວັນທີ ២១ ມកຣາມ ២៥៤០**

១. ກິກຂເວ ກາຣເກທໂກຕີ ເວຕຸຖ ກາໂຮ ອຸຈົຈຕີ ພນຮນາຄາຮໍ ។ ອີຣ ປນ
ອນຖຸພນຮນໍ ວາ ໂທຖ ສູ່ຂລິກພນຮນໍ ວາ ຮຊ້ອພນຮນໍ ວາ ດາມພນຮນໍ ວາ ນີຄມພນຮນໍ ວາ
ນຄຣພນຮນໍ ວາ ບຸຮີສຄຸຕຸຕີ ວາ ຜນປກພນຮນໍ ວາ ທີປພນຮນໍ ວາ ໂຍ ເວເຕັສ ຍົກລົງ
ພນຮນໍ ກິນທີຕຸວາ ວາ ອິນທີຕຸວາ ວາ ມຸນຈີຕຸວາ ວາ ວິວິຕຸວາ ວາ ປສສມານໍ ວາ
ອປສສມານໍ ວາ ປລາຍຕີ ໂສ ກາຣເກທໂກຕີ ສົງຂູຍໍ ຄຈຸລົດຕີ ។ ຕສມາ ອີທີໂສ
ກາຣເກທໂກ ໂຈໂຣ ທີປພນຮນໍ ກິນທີຕຸວາ ທີປນຸຕຮໍ ຄໂຕປີ ນ ປພພາເຊຕພໂພ । ໂຍ
ປນ ນ ໂຈໂຣ ເກວລໍ ທດຖກມມໍ ອກໂຮນຸໂຕ ເກວ ໂນ ອປລາຍນຸໂຕ ກມມໍ ກວິສຸສຕືຕິ
ວາ ຮາຊ້ຢູ່ຢູ່ຕາທີ່ ພນໂໂສ ກາຮໍ ກິນທີຕຸວາ ປລາໂຕປີ ປພພາເຊຕພໂພ । ໂຍ ປນ
ດາມ-ນີຄມປັງງານທີ່ ເກົ່າຍໍ ດາວໂຫຼວງ ດາວໂຫຼວງ ຕໍ ອສມປາເຫັນໂຕ ພນຮນາຄາຮໍ ປວෙສີໂຕ ໂທຕີ
ໂສ ປລາຍຕຸວາ ອາຄໂຕ ນ ປພພາເຊຕພໂພ । ໂຍປີ ກສີກມຸນາທີ່ ດັນ ສມປາເຫຼວວາ
ໜຶວນຸໂຕ ນີ້ ດັນ ອີມິນາ ລຖຮນຸຕີ ເປສຸນບໍ່ ອຸປໍລຳທີ່ ເກົ່າ ພນຮາປັບໂຕ ໂທຕີ ຕໍ
ຕຕຸເດວ ປພພາເຊຕໍ ນ ວກງົງຕີ । ປລາຍຕຸວາ ດຕໍ ປນ ດຕດຕກລາເນ ປພພາເຊຕໍ ວກງົງຕີ ।
ນ ກິກຂເວ ລືຂີຕໂກຕີ ເວຕຸຖ ລືຂີຕໂກ ນາມ ນ ເກວລໍ ຍຕຸຖ ປສລືຕພໂພ ຕຕຸຖ ຮ໌ນຕພ
ໂພຕີ ອັນໂໂ ໂຍໂກຈີ ໂຈິກ ວາ ອຸນບໍ່ ວາ ດຽກໍ ຮາຫາປຣາຮໍ ກຕຸວາ ປລາໂຕ ຮາຫາ ຈ
ນ ປັນເນ ວາ ໂປຕຸຖເກ ວາ ອີຕຸຖນໍາໂມ ຍຕຸຖ ທີສຸສຕີ ຕຕຸຖ ດາວໂຫຼວງ ມາເຮຕພໂພຕີ
ວາ ທດຖປາກທີ່ ຕສສ ອິນທີຕພພານີຕີ ວາ ເວຕຸກນໍານາມ ຖ່ນໍ້ ອາຫຮາເປຕພໂພຕີ
ວາ ລີຂາເປຕີ ອຍໍ ລືຂີຕໂກ ນາມ । ໂສ ນ ປພພາເຊຕພໂພ । (**ສມນຸຕປາສາທິກາຍ ນາມ
ວິນຍກູງຈົກສາ ຕຕິໂຍ ກາໂຄ ໜ້າ ៦៥ - ៦៥**)

ຂ. ນ ກົກຂເວ ທາໂສຕີ ເອຕຸຖ ຈຕຸຕາໂຮ ທາສາ ອນຸໂຕໜາໂຕ ອນກົກົໂຕ ກຽມຮານືໂຕ
ສາມ ທາສພູ່ ອຸປຄໂຕຕີ່ ຕຕຸຖ ອນຸໂຕໜາໂຕ ນາມ ຂາດີທາໂສ ພຣາລີຍາ ປຸ້ຕໂຕ່ ອນກົກົໂຕ
ນາມ ມາຕາປີຕູນໍ ສນຸຕິກາ ປຸ້ຕໂຕ ວາ ສາມືການ ສນຸຕິກາ ທາໂສ ວາ ດັນ ທຕຸວາ ທາສຈາຣີຕຸຕຳ
ວາໂຮເປຕວາ ກົໂຕ ເອເຕ ເຖິງປີ ນ ປັພາເຊຕພູພາ ປັພາເຊນເຕັນ ຕຕຸຖ ຈາຣີຕຸວາເສນ
ອທາລໍ ກຕຸວາ ປັພາເຊຕພູພາ ກຽມຮານືໂຕ ນາມ ຕີໂຣຮູຈົວລົບໍ ວາ ກຕຸວາ ອຸປລາເປຕວາ
ວາ ຕີໂຣຮູຈົວ ກຸ່ສືສມານຸສການີປີ ອາຫຮນຸຕີ ອນຸໂຕຮູຈົເຊຍວາ ວາ ກຕາປຣາຊ ກົມື ຄາມ
ຮາຈາ ວິລຸມປັກຕິ ວານາເປດີ ຕໂຕ ມານຸສການີປີ ອາຫຮນຸຕີ ຕຕຸຖ ສພຸເພ ປຸ້ສາ ທາສາ ສພູພາ
ອືດຸຕີໂຍ ທາສີໂຍ ເວຮູໂປ ກຽມຮານືໂຕ ທາໂສ່ ເຍທີ ອານືໂຕ ເຕັ້ນ ສນຸຕິເກ ວສນົໂຕ ວາ
ພනຸ້ນາຄາເຮ ພນຸໂທ ວາ ປຸ້ສີເລີທີ ຮກຊີຍມາໂນ ວາ ນ ປັພາເຊຕພູພົວໆ ປລາຍືຕຸວາ ປນ
ຄໂຕ ດຕງວູຈາເນ ປັພາເຊຕພູພົວໆ ຮັບຢາ ຕຸງວູເຈນ ກຽມຮານືຕັກ ມຸນົຈາຕີ ວຕຸວາ ວາ
ສພູພສາຮາຮາເນ ວາ ນເຢນ ພනຸໂມກຸເຂ ກເຕ ປັພາເຊຕພູພົວໆ ສາມ ທາສພູ່ ອຸປຄໂຕ
ນາມ ຂຶວິຕເຫດຸ ວາ ອາຮກຸ່ເຫດຸ ວາ ອັ້ນ ເຕ ທາໂສຕີ ສຍເມວ ທາສກວໍ ອຸປຄໂຕ່ ວາຊູ້ນ
ທຕຸຕີອສຸສໂຄມທີສໂຄປກາທໂຍ ວິຍ ຕາທີໂສ ທາໂສ ນ ປັພາເຊຕພູພົວໆ ຮັບໂລ ວັນທາລື່ນໍ
ປຸ້ຕາ ໂທນຸຕີ ອມຈຸຈປຸ້ຕສທິສາ ເຕປີ ນ ປັພາເຊຕພູພວາ ບ ກຸ່ສືສີຕຸຕີໂຍ ອສຍົມຕາ
ວັນທາລື່ທີ ສທຸທີ ວິຈຮນຸຕີ ຕາລໍ ປຸ້ຕເຕ ປັພາເຊຕໍ ວູກວູຕີ່ ສເຈ ສຍເມວ ປັນັນ ວາໂປນຸຕີ
ນ ວູກວູຕີ່ (ສມນຸຕປາສາທິກາຍ ນາມ ວິນຍງູງຮູກຄາ ຕຕີໂຍ ກາໂຄ ພ້ອມ ນ້າ ៦៦ - ៦៧)

ໃໝ່ເວລາ ແລະ ຂ້ວມົງ ແລະ ນາທີ

ແລ້ວ ປະໂຍດ ປ.ນ. ๖

ແປລ ມຄຮເປົ້ນໄທ

๑. ในคำว่า **น ภิกข เก การເກຫໂກ** เป็นต้นนี้ พึงทราบวินิจฉัยดังต่อไปนี้
เรื่องจำ เรียกว่า การะ ฯ แต่ในอธิการนี้ เครื่องจำคือชื่อagan กดิ เครื่องจำคือโซ
ตรวนกงดิ เครื่องจำคือเชือกกดิ ที่จำคือหมูป้านกงดิ ที่จำคือนิคมกงดิ ที่จำคือเมืองกงดิ การ
ควบคุมด้วยบุรุษกงดิ ที่จำคือชนบทกงดิ ที่จำคือเกาเกกงดิ ลงยกไว ในบรรดาเครื่องจำหรือที่
จำเหล่านี้ ผู้ใดทำลาย หรือตัด หรือแก้ หรือเปิดเครื่องจำชนิดใดชนิดหนึ่ง เลี้วหนีไป เมื่อ
มีคนเห็น หรือไม่มีคนเห็นก็ตาม ผู้นั้นถึงความนับว่า **การເກຫກະ** (ผู้แหกเรือนจำ) ฯ

พระองค์นั้น โจรผู้แทรกเรือนจำเช่นนี้ แม้ทำลายที่จำคุกเกาฯ แล้วไปยังเกาฯ อื่น ก็ไม่ครอบงำให้ฯ ส่วนผู้ใดมีเชื้อโรต์ไม่ยอมทำหัตถกรรมอย่างเดียว หรือถูกอิสรชนทั้งหลายมีขุนส่วยของพระราชาเป็นต้น จองจำเอาไว้ด้วยหมายใจว่า เมื่อมีการจองจำไว้อย่างนี้ ผู้นี้จะหนีไปไม่ได้ จักทำการงานของเรา ดังนี้ ผู้นั้น แม้ทำลายเครื่องจำหนีไป ก็ครอบงำให้ฯ

ส่วนผู้ใดเช่าหมู่บ้าน นิคม และท่าเรือเป็นต้น ไม่ส่งค่าเช่านั้นให้ครบ ถูกลงโทษยัง
เรื่องจำ ผู้นั้นหนีมาแล้ว ไม่ควรบวชให้ฯ ฝ่ายผู้ใดเก็บออมทรัพย์ไว้ด้วยกิจกรรมเป็นต้น
เลี้ยงชีพอยู่ ถูกบางคนสองเสียดไลโถเข้าว่า ผู้นี้ได้ขุมทรัพย์แล้วถูกจองจำ จะบวชให้ผู้นั้น
ในถิ่นนั้นนั่งเอง ไม่ควรฯ แต่จะบวชให้เข้าชั้นหนึ่งไปแล้วในทุกๆ ที่ ควรอยู่ฯ

ในข้อว่า น ภิกขเ ลขิตโก เป็นต้นนี้ พึงทราบวินิจฉัยดังต่อไปนี้

ที่ซึ่งว่าผู้ร้ายซึ่งถูกเขียนไว้ (ถูกออกแบบมาจับ) จะได้แก่ผู้ร้ายซึ่งถูกเจ้าหน้าที่ออกหมายประการตัวไว้ว่า พบเข้าในที่ใด พึงช่าเสียในที่นั้น ดังนี้ อย่างเดียว ก็ทำมิได้ โดยที่แท้ผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งกระทำการกรรม หรือความผิดในพระราชอาญาอย่างหนักชนิดอื่นแล้วหนึ่งไป และพระราชารับสั่งให้เขียนผู้นั้นลงในหนังสือ หรือใบลานว่า ผู้มีชื่อย่างนี้ ได้รับพบเข้าในที่ใด พึงจับช่าเสียในที่นั้น หรือว่า พึงตัดอวัยวะมีมีค่าและทำเป็นต้นของมันเสีย หรือว่าพึงให้นำ

มาซึ่งลินไห่มีประมาณเท่านี้ ผู้นี้ ซื่อว่าเป็นผู้ร้ายซึ่งถูกเขียนไว้ (ถูกออกหมายจับ) ฯ ผู้นั้นไม่ควรบัวชีให้ ฯ

๒. ในข้อว่า น กิกุขาว ทาโซ เป็นต้นนี้ พึงทราบวินิจฉัยดังต่อไปนี้

ท้าสมี ๔ จำพวก คือ ท้าสเกิดภัยใน ๑ ท้าสที่ไม่มาด้วยทรัพย์ ๑ ท้าสที่เขานำมาเป็นเชลย ๑ บุคคลที่ยอมเป็นท้าสเอง ๑ ในท้าส ๔ จำพวกนั้นลูกนางท้าสในเรือน เป็นท้าสโดยกำเนิด ซื่อว่าท้าสเกิดภัยในฯ บุตรที่เข้าไม่มาจากสำนักบิดามารดา ก็ได้ ท้าสที่เข้าไม่มาจากสำนักนายเงิน ก็ได้ บุคคลที่เข้าใช้ทรัพย์แทนแล้วยกขึ้นสู่จารีตแห่งท้าสได้ เอาไปปักกิ่ดี ซื่อว่าท้าสที่ไม่มาด้วยทรัพย์ ท้าสหั้งสองจำพวกนี้ไม่ควรบัวชีให้ เมื่อจะบัวชีให้ ต้องทำให้เป็นผู้มิใช่ท้าสด้วยยำนาจจารีตในที่นั้นฯ แล้ว จึงควรบัวชีให้ ฯ ท้าสที่ซื่อว่าเขานำมาเป็นเชลย คือ พระราชาทั้งหลายทรงทำการรับนอกแวนแคว้น หรือรับสั่งให้เกลี้ยกล่อมภาดต้อนเอาหั้งหมู่มนุษย์ซึ่งเป็นให้หั้งหลาย มาจากภายนอกแวนแคว้น ก็ได้ พระราชารับสั่งว่า จงรับบ้านบางตำบล ซึ่งกระทำผิดภัยในแวนแคว้นนั้นเอง ราชบูรุษหั้งหลายภาดต้อนหั้งหมู่มนุษย์ มาจากบ้านบางตำบลนั้น ก็ได้ ในหมู่มนุษย์เหล่านั้น ชายหั้งหมดเป็นท้าส หญิงหั้งหมดเป็นท้าส บุคคลเห็นปานนี้ จัดเป็นท้าสซึ่งเขานำมาเป็นเชลยฯ ท่านนี้ เมื่อยื่นในสำนักชนหั้งหลายผู้นำต้นมาก็ได้ ถูกขังไว้ในเรือนจำกัด ถูกบูรุษหั้งหลายควบคุมอยู่ ก็ได้ ไม่ควรบัวชีให้ ฯ แต่เขานี้ไปแล้ว พึงบัวชีให้ในที่ซึ่งเขาไปแล้วฯ เมื่อพระราชาทรงพอพระราชทัย ทรงทำการปลดจากจองจำโดยตรัสว่า จงปล่อยพากษาที่นำมาเป็นเชลย หรือโดยนัยอันเป็นสรรสราหารน์ พึงบัวชีให้เด็ดฯ บุคคลที่ยอมตัวเป็นท้าสเองที่เดียวกับ ข้าพเจ้าเป็นท้าสของท่าน ดังนี้ เพราะเหตุแห่งชีวิตก็ตาม เพราเหตุแห่งการอารักขา ก็ตาม ซื่อว่าผู้ยอมเป็นท้าสเองฯ เหมือนคนเลี้ยงช้าง ม้า โค และกระปือเป็นต้น ของพระราชาหั้งหลาย ฉะนั้นท้าส เช่นนั้นไม่ควรบัวชีให้ ฯ บุตรหั้งหลายของเหล่านางวรรณท้าสของพระราชาเป็นเช่นเดียวกับบุตรสามาตรี เม้มีบุตรเหล่านั้น ก็ไม่ควรบัวชีให้เหมือนกันฯ เหล่าหญิงซึ่งเป็นไทย แต่ไม่ระมัดระวัง จึงเที่ยวไปกับพวงนางวรรณท้าสจะบัวชีให้บุตรของหญิงเหล่านั้น ก็ควรฯ ถ้าบุตรของหญิงเหล่านี้ขึ้นทะเบียนเลี้ยงเอง จะบัวชีให้พากษาไม่ควรฯ